Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26261
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ille colit. ipse fecunditatē donat. ipse fructificandi
II. grām subministrat. Pluuia di ē sermo scē pdicationis.
cultura di ē infusio grē spiritalis. Vs g pcepto nos
cōplunt. adiutorio colit. Vū cōplunt. aufert a nobis
ignorantię siccitatē. dū ō colit bene uiuendi condō
nat ubertatē. Vū pluit. terrā cordis nri irrigat.
dū ō colit. de ipsa ira spinas ⁊ tribulos mundanę
cupiditatis extirpat. Debem̄ itaq; fecundari celesti
bus pluuiis. debem congrua fructificatione manib̄
supni respondere cultoris. Et si ñ possiunt omis arbo
res equales fruct̄ afferre. nulla tñ debet in agro
III. diuico sterilis pmanere. Multū metuenda ē nob frs
illa sententia cōminatis qua dicit. omis arbor que
ñ fac̄ fructū bonū excidet ⁊ in ignē mittet. Qd si
sterilitas in ignē mittit. rapacitas qd meret. Aut
qd recipiet q alienū tulerit. si sēp ardebit q de suo ñ
dederit. Et si iudicū sine miscdia erit illi q ñ facit
miscdiam. quale iudicū erit illi q fecerit ⁊ rapinā.
Turpe
Scriptū ē enī eiscde uciis hominē subiacere. que ī alio
IIII. incleētia ⁊ inhumana seueritate conspnat. timea
mus g frs. timeam̄ act̄ nros. Obediens xpo uendat
que posidet ⁊ elemosinā dat. ut de terra cor ad celū
leuet. ut auaricia calcet. ut ad pfectionis culm̄ tota
mentis intentione festinet. ut ñ sit sollicit̄ q sit mun
di. sed que sit dei. ut mundū sibi habeat crucifixum.